

Чл. 14. Оправданий съ присжда отъ компетентния сждъ, която е влѣзла въ законна сила, не може повторно да се преслѣдва за сжщото прѣстѣпление, ако и да сж се открили нови обстоятелства за изобличението му.

Чл. 15. Осждений на каквото и да е наказание съ присжда, влѣзла въ законна сила, не може да бжде от-ново осждень по сжщото дѣло, макаръ и да сж се появили отпослѣ обстоятелства, които уголѣмяватъ вината му.

Чл. 16. Постановенитѣ въ членове 13 и 14 правила не се отнасятъ къмъ случаитѣ, когато се признае отъ сждътъ, че първата присжда е издадена вслѣдствие на подлогъ, подкупъ или друго прѣстѣпление.

Чл. 17. Обвиняемийтъ, на когото дѣлото е било прѣ-кратено по установений редъ, но безъ да е постановена сждебна присжда, може да бжде отново привлечень подъ отговорность, по особено за това опредѣление на сждътъ, когато, преди истичанието срокътъ на давността, се появѣтъ нови обстоятелства за неговото изобличение.

Чл. 18. Откриванieto на доказателства, че осждений е невинень, или че му е наложено, по погрѣшка на сждътъ, по-голѣмо наказание, отколкото се пада за из-вършеното отъ него дѣяние, счита се законень поводъ за да се поднови това дѣло по установений за това редъ.

Чл. 19. Вѣстановението на честъта и правата на не-винно осждений се допуща въ всѣко врѣме, безъ да се глѣда нито давность, нито смъртъта на осждений.

Чл. 20. Ако опрѣдѣляванието прѣстѣпността на едно дѣяние зависи отъ опрѣдѣляванието, по установений редъ, правото на собственность върху недвижимий имотъ, дѣйстви-телността на брака, или гражданското състояние на ли-